

Sygn. akt II K 296/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gąsior – Majchrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Rytych

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim W. S.

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2018 roku

sprawy:

R. K.

syna J. i M. z domu B.

urodzonego w dniu (...) w T.

oskarżonego o to, że:

I. W nocy z 31 grudnia 2017 roku na 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) w lokalu (...) z torebki damskiej zabrał w celu przywłaszczenia portfel wraz z dowodem osobistym, srebrną rozerwaną bransoletką oraz kartą bankomatową banku (...), czym działał na szkodę M. K., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy za podobne przestępstwo umyślne

to jest o przestępstwo określone w art. 275 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. W nocy z 31 grudnia 2017 roku na 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej banku (...) bez wiedzy i zgody właściciela rachunku bankowego, do którego należała karta, przełamał zabezpieczenia elektroniczne konta bankowego pokrzywdzonego dokonując transakcji nie przekraczających kwoty 50 złotych co umożliwiło dokonanie transakcji bez użycia kodu (...) w sklepie (...) w Alejach (...) na kwotę 35,07 złotych czym działał na szkodę M. K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w łącznym wymiarze co najmniej 1 roku będąc uprzednio skazany za przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu w warunkach art. 64 § 1 kk

to jest o przestępstwo określone w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

III. W nocy 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem w ten sposób, że za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej banku (...) bez wiedzy i zgody właściciela rachunku bankowego, do którego należała karta, usiłował przełamać zabezpieczenia elektroniczne konta bankowego pokrzywdzonego dokonując transakcji w sklepie (...) w Alejach (...) na kwotę 142,38 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na nieznaną kodu (...) niezbędnego do dokonania transakcji powyżej 50 złotych, czym działał na szkodę M. K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od

odbycia kary pozbawienia wolności w łącznym wymiarze co najmniej 1 roku będąc uprzednio skazany za przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu w warunkach art. 64 § 1 kk

to jest o przestępstwo określone w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

1. oskarżonego **R. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach **I. - III.** aktu oskarżenia, z tą zmianą, że z punktów **II.** i **III.** eliminuje wyrażenia „przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w łącznym wymiarze co najmniej 1 roku będąc uprzednio skazany za przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu w warunkach art. 64 § 1 kk” i uzupełnia je o wyrażenia „przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy za podobne przestępstwo umyślne” i za czyny te:

a) opisany w punkcie **I.** aktu oskarżenia przyjmując, że wyczerpuje dyspozycję art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) opisany w punkcie **II.** aktu oskarżenia przyjmując, że wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

c) opisany w punkcie **III.** aktu oskarżenia przyjmując, że wyczerpuje dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85 § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone za zbiegające się przestępstwa opisane w punkcie **1 a – 1 c** wyroku łączy i wymierza oskarżonemu **R. K.** karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **R. K.** na rzecz pokrzywdzonej M. K. tytułem obowiązku naprawienia szkody w całości kwotę 35,07 (trzydzieści pięć złotych siedem groszy);

4. zasądza od oskarżonego **R. K.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem poniesionych w sprawie wydatków oraz wymierza mu opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 296/18

UZASADNIENIE

Oskarżyciel publiczny – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim postawił oskarżonemu R. K. zarzuty popełnienia czynów polegających na tym, że :

IV. w nocy z 31 grudnia 2017 roku na 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) w lokalu (...) z torebki damskiej zabrał w celu przywłaszczenia portfel wraz z dowodem osobistym, srebrną rozerwaną bransoletką oraz kartą bankomatowa banku (...), czym działał na szkodę M. K., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy za podobne przestępstwo umyślne, to jest przestępstwa określonego w art. 275 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

V. w nocy z 31 grudnia 2017 roku na 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej banku (...) bez wiedzy i zgody właściciela rachunku bankowego, do którego należała karta, przełamał zabezpieczenia elektroniczne konta bankowego pokrzywdzonego dokonując transakcji nie przekraczających kwoty 50 złotych co umożliwiło dokonanie transakcji bez użycia kodu (...) w sklepie (...) w Alejach (...) na kwotę 35,07 złotych czym działał na szkodę M. K., przy czym czyn ten stanowi wypadek

mniejszej wagi, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w łącznym wymiarze co najmniej 1 roku będąc uprzednio skazany za przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu w warunkach art. 64 § 1 kk, to jest przestępstwa określonego w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

VI. w nocy 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem w ten sposób, że za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej banku (...) bez wiedzy i zgody właściciela rachunku bankowego, do którego należała karta, usiłował przełamać zabezpieczenia elektroniczne konta bankowego pokrzywdzonego dokonując transakcji w sklepie (...) w Alejach (...) na kwotę 142,38 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na nieznaną kodu (...) niezbędnego do dokonania transakcji powyżej 50 złotych, czym działał na szkodę M. K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w łącznym wymiarze co najmniej 1 roku będąc uprzednio skazany za przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu w warunkach art. 64 § 1 kk, to jest przestępstwa określonego w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

* * *

W dniu 10 grudnia 2018 roku (data wpływu do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim) oskarżony R. K. wystąpił z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku, który sprecyzował w piśmie z dnia 7 stycznia 2019 roku (data wpływu do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim), w zakresie orzeczonej wobec niego kary.

* * *

Zważywszy na powyższe, ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu (art. 424 § 3 k.p.k.).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu oskarżony **R. K.** swoim zachowaniem polegającym na tym, że:

- w nocy z 31 grudnia 2017 roku na 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) w lokalu (...) z torebki damskiej zabrał w celu przywłaszczenia portfel wraz z dowodem osobistym, srebrną rozerwaną bransoletką oraz kartą bankomatowa banku (...), czym działał na szkodę M. K., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy za podobne przestępstwo umyślne, wyczerpał dyspozycję art. 275 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;
- w nocy z 31 grudnia 2017 roku na 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej banku (...) bez wiedzy i zgody właściciela rachunku bankowego, do którego należała karta, przełamał zabezpieczenia elektroniczne konta bankowego pokrzywdzonego dokonując transakcji nie przekraczających kwoty 50 złotych co umożliwiło dokonanie transakcji bez użycia kodu (...) w sklepie (...) w Alejach (...) na kwotę 35,07 złotych czym działał na szkodę M. K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy za podobne przestępstwo umyślne, wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk
- w nocy 01 stycznia 2018 roku w T. woj. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem w ten sposób, że za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej banku (...) bez wiedzy i zgody właściciela rachunku bankowego, do którego należała karta, usiłował przełamać zabezpieczenia elektroniczne konta bankowego pokrzywdzonego dokonując transakcji w sklepie (...) w Alejach (...) na kwotę 142,38 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na nieznaną kodu (...) niezbędnego do dokonania transakcji powyżej 50 złotych, czym działał na szkodę M. K., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, przy czym czynu tego dopuścił się przed

upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy za podobne przestępstwo umyślne, wyczerpał dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Bowiem oskarżony najpierw zabrał z torebki damskiej M. K. w celu przywłaszczenia portfela o wartości około 60 złotych wraz z dowodem osobistym, srebrną rozerwaną bransoletką o wartości około 40 złotych kartę bankomatową banku (...) należącą do M. K.. Następnie udał się do sklepu spożywczego, gdzie poprzez użycie w transakcji zbliżeniowej w/ w karty płatniczej pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 35,07 złotych, stanowiących płatność za zakupiony towar (zakupił alkohol) oraz usiłował dokonać kradzieży pieniędzy w kwocie 142,38 złotych stanowiących płatność za zakupiony towar. Czynność sprawcza polegała na dopuszczeniu się zachowań mu przypisanych, przy czym w każdym przypadku, jego zamiarem było doprowadzenie pokrzywdzonej do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem.

Jednocześnie, zdaniem Sądu, w przestępnym działaniu oskarżonego można dopatrzeć się tzw. „wypadku mniejszej wagi”. Dostrzec trzeba, że o zastosowaniu konstrukcji tzw. wypadku mniejszej wagi, powinny decydować wyjątkowe okoliczności uzasadnione zarówno elementami przedmiotowymi, jak i podmiotowymi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.10.1997 r., V KKN 226/96, Prok. i Prawo (dodatek) 1998, nr 4, poz. 3). Przyjęcie bowiem wypadku mniejszej wagi następuje, gdy ładunek strony przedmiotowej i podmiotowej wyraża się łagodniejszym splotem okoliczności, w jakich doszło do tego przestępstwa i znacznie odbiega od kryteriów oszustwa w typie podstawowym. Wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego wskazują, że z jednej strony sam czyn charakteryzuje się niewielkim stopniem społecznej szkodliwości, z drugiej zaś jego sprawca nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa, aby stosować w stosunku do niego zwykłą karę przewidzianą za zrealizowane przez niego przestępstwo (por. J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 446-447; orzeczenie SN z dnia 07.02.1935 r., Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego. Orzeczenia Izby Karnej 1935, poz. 388). O przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu, ze szczególnym uwzględnieniem tych elementów, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.10.1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997, nr 3-4, poz. 27).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt analizowanej sprawy oraz zważywszy na okoliczności przedmiotowych przestępstw, stopień społecznej szkodliwości czynów, motywację i sposób zachowania oskarżonego po popełnieniu inkryminowanego mu czynu, jak i sposób jego życia przed jego popełnieniem, w tym uprzednią, wielokrotną karalność (w tym za przestępstwa przeciwko mieniu), właściwości i warunki osobiste oskarżonego, a także niewielką wartość wyrządzoną szkody, istnieją podstawy, by potraktować działanie oskarżonego jako wypadek mniejszej wagi.

Oskarżony popełnił zarzucane mu czyny w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w art. 64 § 1 k.k. Wcześniej bowiem skazany był wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 28 czerwca 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 107/12 obejmującym prawomocne skazania wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 16.06.2011 r. w sprawie II K 1216/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 04.11.2011 r. w sprawie II K 677/11 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i wymierzono mu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczoną powyższym wyrokiem karę łączną pozbawienia wolności oskarżony odbywał w okresie od dnia 20 stycznia 2012 roku do dnia 20 marca 2013 roku. Z powyższego wynika, iż karę tą odbywał przez okres powyżej 6 miesięcy, zaś kolejne przestępstwa popełnił przed upływem 5 lat od jej odbycia.

Popełnione przestępstwo jest podobne do tego, za które był uprzednio skazany. Zgodnie z treścią art. 115 § 3 k.k. przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju; przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne. W realiach niniejszej sprawy doszło do popełnienia przestępstwa tego samego rodzaju, a nadto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Przypisane zaś oskarżonemu czyny miały charakter

zawiniony. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżony mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które z uwagi na osobowość oskarżonego mogłyby wpływać ograniczająco na możliwość jego zachowania się w sposób zgodny z prawem, czy też okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, w ocenie Sądu, przypisane oskarżonemu czyny były bezprawne, a stopień ich społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wymiarze kary na niekorzyść oskarżonego Sąd uwzględnił przede wszystkim jego uprzednią karalność, w tym za przestępstwo przeciwko mieniu, oraz działanie w warunkach powrotu do przestępstwa, działanie z niskich pobudek czyli chęci uzyskania w drodze przestępstwa przedmiotów o wartości materialnej. Natomiast na korzyść Sądu poczytał oskarżonemu przyznanie się do winy, złożenie szczerych wyjaśnień przed organem powołanym do ścigania przestępstw, w których podał motywy swojego postępowania, oraz niską wartość wyrządzonej szkody.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrane w sprawie dowody, nie budzi wątpliwości, że zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony społecznie szkodliwy, w stopniu dość znacznym.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości, Sąd kierował się w szczególności rodzajem dobra naruszonego jakim jest w przedmiotowej sprawie mienie, rozmiarem wyrządzonej szkody, sposobem i okolicznościami popełnienia czynu, popełnieniem przestępstwa umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do wniosku, że karami adekwatnymi do winy i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu przestępstw będą:

-.

- za czyn opisany w punkcie 1. aktu oskarżenia - czyn przypisany w punkcie I. a) wyroku - karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w punkcie 2. aktu oskarżenia - czyn przypisany w punkcie I. b) wyroku - kara 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn opisany w punkcie 3. aktu oskarżenia - czyn przypisany w punkcie I. c) wyroku - kara 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonego, obejmującej kary jednostkowe orzeczone za przypisane oskarżonemu występki, Sąd ocenił związek podmiotowo – przedmiotowy zachodzący pomiędzy nimi oraz związek czasowy. Stwierdzić należy, iż przestępstwa zostały popełnione przeciwko rodzajowo częściowo tym samym dobrom, a związek czasowy między nimi jest bliski. Przemawia to za wymierzeniem kary łącznej przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji. W aspekcie powyższego, Sąd wymierzył oskarżonemu za pozostające w zbiegu przestępstwa łączną karę łączną 1 roku pozbawienia wolności o charakterze izolacyjnym. Bowiem Sąd stwierdził, iż w przypadku oskarżonego nie zasługuje on na dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdyż postawiono wobec niego negatywną prognozę kryminologiczną. W ocenie Sądu kara zasadnicza, w postaci kary 1 roku pozbawienia wolności, jest karą adekwatną do stopnia zawinienia i znacznej społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów, przede wszystkim zaś umożliwi wdrożenie wobec oskarżonego poczucia obowiązku przestrzegania w przyszłości norm prawnych. Przede wszystkim, jednak wskazać należy, iż wobec treści obowiązujących przepisów, a mianowicie art. 69 § 1 k.k., w stosunku do oskarżonego nie ma możliwości orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ponieważ w czasie popełnienia przypisanych mu przestępstw był już karany na kary pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu R. K. kara pozbawienia wolności stanowić będzie środek represji i ostrzeżenie, że podobna postawa spotyka się zawsze ze zdecydowaną reakcją organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Kara ta, zdaniem Sądu, powstrzyma oskarżonego od popełnienia w przyszłości przestępstw, a w społeczeństwie wzmocni przekonanie o skuteczności udzielonej przez państwo ochrony prawnej.

Zauważyć również należy, iż w przypadku oskarżonego R. K. istnieje możliwość, po spełnieniu oczywiście określonych warunków, na wykonywanie przedmiotowej kary w systemie dozoru elektronicznego.

Stosownie do treści art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. K. kwoty 35,07 złotych.

W oparciu o art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków kwotę 70 złotych uznając, że oskarżony jest w stanie ponieść je bez uszczerbku dla utrzymania swojego i swojej rodziny.

Na wydatki te złożyły się:

- opłata przewidziane za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k., a także § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 roku, poz. 861),

- ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 złotych i w postępowaniu sądowym w wysokości 20 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (j. t. Dz. U. 2013, Nr 663).

Opłatę w wysokości 180 złotych wobec oskarżonego wymierzono na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (j. t. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

.